

Universitätsbibliothek Wuppertal

P. Vergili Maronis Bvcolica

Vergilius Maro, Publius

Bonn, 1915

VIII

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5243](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5243)

VIII

Pastorum musam Damonis et Alphesiboei,
Immemor herbarum quos est mirata iuvenca
Certantis, quorum stupefactae carmine lynces
Et mutata suos requierunt flumina cursus,
Damonis musam dicemus et Alphesiboei.

Tu mihi, seu magni superas iam saxa Timavi,
Sive oram Illyrici legis aequoris, — en erit umquam
Ille dies, mihi cum liceat tua dicere facta?
En erit, ut liceat totum mihi ferre per orbem
Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno?
A te principium, tibi desinam. Accipe iussis
Carmina coepta tuis atque hanc sine tempora circum
Inter vitrices hederam tibi serpere lauros.

Frigida vix caelo noctis decesserat umbra,
Cum ros in tenera pecori gratissimus herba:

Incumbens tereti Damon sic coepit olivae.

7 et M₁ 8 (cfr. IV 54) quondam tua dicere facta tempus erit
Prisc. GLK III 82, 15 11 desinet M c Schol. Bern. Sidon. ep. VII
18, 1 in te desinam Ladewig 13 lauros MP

1 Theocr. I II Nemes. IV 2 g. III 498 Calp. II 10 sqq.
18 neglectaque pascua tauri calcabant IV 66 (vates) cui saepe canenti
adludere ferae Cyprian. Gall. Ind. 280 haedulus .. errabat nescius herbae
Anth. lat. 893, 65 graminis immemor .. bucula 4 Calvus 10 fr. 13 B.
sol quoque perpetuos meminit requiescere cursus Ciris 233 quo rapidos
etiam requiescunt flumina cursus Tib. IV 1, 125 nec adsuetos egerunt
flumina cursus Calp. II 15 et tenuere suos properantia flumina cursus
6 sq. Claud. VII 119 Illyrici legitur plaga litoris .. Phrygii numerantur
stagna Timavi 7 I 67 Sil. XVI 91 en umquam lucebit in orbe ille
dies, quo te .. aspiciam? 10 Ov. am. I 15, 15 Mart. (III 20, 7) V
30, 1 Sophocleo .. cothurno Hor. c. II 1, 12 Prop. II 34, 41 Iuv.
VI 636 11 Hom. II. IX 97 ἐν σοὶ μὲν λήξω, αἴο δ' ἀρέσθαι
Theocr. XVII 1 ἐν Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγεται κτλ. Theogn.
1 sq. Ambros. exp. evang. Lucae X 48 a te principium, in te finis
Alcim. Av. VI 80 a me principium, tibi pervenit Claud. Mar. Vict.
prec. 22 a te principium Paulin. Pell. 595 opus hoc abs te, deus, orsus
nunc quoque concludens tibi desino Hor. ep. I 1, 1 12 sq. Nemes.
I 81 coeptum .. carmen Laus Pis. 1 Carm. ep. 1388, 3 — Sil. XVI
122 serpentis tempora circum Firmic. de err. VII 2 Claud. rapt. II
111 hederæ serpunt — Tib. I 7, 7 Cons. ad Liv. 206 Mart. IX 35, 6
vitrices lauros 15 g. III 326 (IV 402) Calp. V 52 sqq. 16 Theocr.
III 38 ἀρεσθαι ποτὶ τὰν πίτον ὧδ' ἀποκλινθεῖς

D. 'Nascere praeque diem veniens age, Lucifer, alnum,
Coniugis indigno Nysae deceptus amore
Dum quæror et divos, quamquam nil testibus illis
Profeci, extrema moriens tamen adloquor hora.

*Novus intercalans
(Servius)*

Incipe Maenalios mecum, mea tibia, versus.
Maenalus argutumque nemus pinosque loquentis
Semper habet, semper pastorum ille audit amores
Panaque, qui primus calamos non passus inertis.

Incipe Maenalios mecum, mea tibia, versus.
Mopso Nysa datur: quid non speremus amantes?
Iungentur iam grypes equis, aevoque sequenti
Cum canibus timidi venient ad pocula dammae.
Mopse, novas incide faces: tibi ducitur uxor.
Sparge, marite, nuces: tibi deserit Hesperus Oetam.

Incipe Maenalios mecum, mea tibia, versus.
O digno coniuncta viro, dum despicias omnes,
Dumque tibi est odio mea fistula dumque capellae
Hirsutumque supercilium promissaque barba,

20 adloquar *M₁P₂* 22 pinus *P₁* 24 primum *M* 28 timidi
P₂V Quint. IX 3, 6 Charis. GLK I 269, 2 Serv. hic g. I 183
Aen. VIII 641 Philarg. Schol. Bern. hic et g. I 183 Acro Hor. c. I
2, 9 Prisc. GLK II 144, 16 Anecd. Helv. 96, 35 timid(a)e *MP* 5
Serv. Aen. V 122 Post 28 *versum intercalarem* (incipie etc.) add. 5
30 hesperos hoeta *P* 34 demissa *P* (Serv.?) proluxa 5

17 Boeth. cons. IV c. 6, 15 18 Val. III 22 deceptus amore
19 sq. = Ciris 405 sq. — Cat. LXIV 191 fidem postrema comprecser hora
21 Theocr. I 64 ἀρχετε βουκολικῶς, Μοῖσαι φίλαι, ἀρχετ' αὐτοῦς Claud.
carm. min. XXV 36 Maenaliosque modos 22 Theocr. I ἰὴ ἄ πίτυς..
μελισσέσθαι Mosch. fr. I 8 ἄ πίτυς ἄδει Nemes. I 30 garrula pinus Cat.
IV 12 24 II 32 Theocr. I 123 ὦ Πάν, Πάν εἴτε τὴν ἁμφιπολὲς
μέγα Μαίναλον — g. I 124 Nemes. I 60 nec segnem passus nobis marcere
iuventam 26 Calp. III 91 Phyllida Mopsus habet — Iuv. VI 41 quid fieri
non posse putes, si iungitur Reposian. (Anth. lat. 253) 144 quid speret
mortalis amor? Claud. Max. Vict. II 307 quid non sperare queamus!
Anth. lat. 390, 21 iungatur nunc cerva asino eqs. 729, 7 27 Theocr.
I 132 (ad v. 52); 135 καὶ τὰς κύνες ὠλαφός ἐλκοι Hor. c. I 33, 8
iungentur capreae lupis epod. XVI 31 28 Claud. rapt. II praef. 27
concordes varia ludunt cum tigride dammae Sen. Phaedr. 572 — g. III
539 Hor. c. I 2, 11 pavidæ.. dammae — Iuvenc. II 264 greges ad po-
cula duxit Cyprian. Gall. Gen. 943 urgebat.. ad pocula nota bidentes
30 Cat. LXI 127 da nuces pueris, iners concubine — Cat. LXII 7
Oetaeos ostendit noctifer ignes Culex 203 (ad VI 86) Ciris 350 Sen.
Herc. 132 32 Lucr. V 1012 mulier coniuncta viro Carm. ep. 1283,
3 eximio coniuncta viro 1347 A, 18 digno iuncta viro 1508, 3 Claud.
X 276 o digno nectenda viro — Cyprian. Gall. Levit. 155 dum despicias
omnes 34 Theocr. III 7 ἦ ῥά με μισεῖς; ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς κατα-
φαίνομαι.. καὶ προγένειος; (schol. προγ.: ὁ πολλὰς καθευμένους τρίχας

supra!
ἐστὶ γὰρ τὸ
καὶ θυσιῶνα

Hat von I mehr den Stimmungsplatz, wenig ausge-
stellt, sondern den ganzen Theoret
18. geliebte (ebenso Theoret zorn für geliebte)
19/20 identisch mit Cris 405/06

21. Maenatus in Araden, worauf Pan weilte (Theor-
22. flüsternd; zu pinos loquentes (siehe Verstellung)
sagt Philargyrius II: id est poetas semper habet strenuos

26. Was nimmer vor nicht alle erwarten

27ff. angelehnt an Theoret I 132ff. Bildung des allgemeinen
Naturstammes benn Vode des Daphnis s. u.

28. dann ma max., be vor sehr fein.

30. Peta gehört in das ursprünglich Therapie Wort geleitet

31. Scivis I: Ego si promittendum ut habeat contin-
ptum.

34. aus Theoretica; II 91: la ici per 333
zu promissa habe sehen.

37 roscidus (Serv.) matutini rosis amore perfusus. S. u.

39 aet^{er} (Servius) id est tertium decimum, alta enim de duobus
decimus (da. gl. ne Philaggyrus); falsch; das folgende
Zahl (d. h. 12.) hätte mich vom 11. umfassen

41 ut vidi non solum ~~unum~~ est folgendes Ausruf. S. u.
(Servius: unum, ut "et tempore, aliud quantitatis")

43 coles Jorden, Klippen; Tmaras in Eprou, Rhodope in ~~Thracien~~ ^{Thracien}
Seramante populi Africae. S. u.

49 Neasthol in 50. Seltsam. Im Lactantius steht, das
wiederholt Aeneis I, 407 Aeneas zur Venus: Anid natum
lotiens, audelis tu quoque, salus / ludis imaginibus
Nach Servius Dandilbeogen es einige an d. auf Venus; ?

Nec curare deum credis mortalia quemquam.

Incipe Maenaios mecum, mea tibia, versus.

Saepibus in nostris parvam te roscida mala

(Dux ego vester eram) vidi cum matre legentem.

Alter ab undecimo tum me iam acceperat annus;

Iam fragilis poteram ab terra contingere ramos.

Ut vidi, ut perii, ut me, malus abstulit error!

Incipe Maenaios mecum, mea tibia, versus.

Nunc scio, quid sit Amor. Duris in cotibus illum

Aut Tmaros aut Rhodope aut extremi Garamantes

Nec generis nostri puerum nec sanguinis edunt.

Incipe Maenaios mecum, mea tibia, versus.

Saeuos Amor docuit natorum sanguine matrem

Commaculare manus. Crudelis tu quoque mater.

43 nudis in P₁ & 44 autmaros M Ismarus & (Serv.) Philarg.

ἔχων τοῦ πάγονος) XI 30 γινώσκω . . τίνος οὐνεκα φεύγεις· οὐνεκα μοι
 λασία μὲν ὕψος Hieron. contra Ioh. Hierosol. 26 (Migne XXIII 378)
 viris hirsutum supercilium, barba proluxa 35 Aen. IV 520 Ennius
 sc. fr. 316 V. eos (deos) non curare opinor, quid agat humanum genus
 Accius 142 R. neque deum supremus rex curat hominibus Luc. VII
 454 mortalia nulli sunt curata deo Cic. div. II 104 al. 37 sq. Theocr.
 XI 25 ἡράσθη μὲν ἔγωγε τσοῦς, κόρα, ἀνίκα πρῶτον ἦνδες ἐμᾶ σὸν
 ματρὶ θελοῖς· δακινθίνα φύλλα ἐς ὅρας δρέψασθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγε-
 μόνευον Claud. carm. min. XXV 14 roscida . . mala legunt Nemes.
 II 4 sqq. 39 PLM V p. 373, 10 B. alter ab undecimo Paulin. Pell.
 12 altera ab undecima annorum . . meorum Drac. Orest. 572 donec ab
 undecimis me aetas eximeret annis Carm. ep. 420, 11 [tertijus a decimo
 cum me produceret annus 1404, 13 quintus ab undecimo quem nunc
 susceperat annus 1560 B, 5 octavus decimus vix te susceperat annus
 40 Cyprian. Gall. Gen. 81 Sedul. I 98 Coripp. paneg. Anast. 2 p. 163 P.
 contingere ramos 41 Hom. II. XIV 294 ὥς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρωις
 πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν Theocr. II 82 γὰρ ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς
 μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη III 42 ὥς ἴδεν, ὥς ἐμάνην, ὥς ἐς βαθὺν ἄλατ'
 ἔρωτα Ciris 430 ut v. ut p., ut me m. a. e. Ov. her. XII 33 et vidi
 et perii Ov. tr. I 2, 99 II 109 si (qua) me meus abstulit error Cyprian.
 app. VI 344 (III p. 322 H.) malus seduxit protinus error Prud. apoth. 104
 43 Theocr. III 15 ὡν ἔγνω τὸν ἔρωτα· βαρὺς θεός· ἤ· ῥα λεαίνας μα-
 ζὸν ἐδήλασεν, δρυῶν τέ νιν ἐτρέφε μάτηρ XXIII 4 κοῦκ ἦδει τὸν
 ἔρωτα τίς ἦν θεός Tib. III 4, 73 nescis, quid sit amor Ov. m.
 XIII 762 quid sit amor, sentit Dracont. Rom. II 64 noscant, quid sit
 amor — Hom. II. XVI 34 γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα πέτραι δ' ἡλί-
 βατοι Tib. III 4, 85 sqq. Ov. m. VIII 120 — g. IV 203 Verg. A.
 IV 366 Prop. I 3, 4 Cyprian. Gall. Iudic. 635 duris . . cotibus 44 ? ἢ
 Τμᾶρος ἢ Ροδόπη ἢ τηλουροὶ Γαράμαντες g. I 332 (= Val. I 664)
 Theocr. VII 77 ἢ Ἀθῶν ἢ Ροδόπην ἢ Καῦκασον ἐγκατόντα 47 Tib.
 III 4, 65 saevus Amor docuit Ov. am. I 6, 34 rem. 530 Claud. carm.
 min. VIII 1 saevus Amor 48 sqq. Aen. I 407 Culex 292 sed tu cru-
 delis, crudelis tu magis, Orpheu Ov. her. XX 101 nam scimus, ut illo

35

40

45

Heater me Rei
Theolitt!

Heater! Jue d.

Verbildm.

Crudelis mater magis an puer improbus ille?
Improbus ille puer; crudelis tu quoque, mater.

Incipe Maenalius mecum, mea tibia, versus.
Nunc et ovis ultro fugiat lupus, aurea durae
Mala ferant quercus, narcisso floreat alnus,
Pinguia corticibus sudent electra myricae,
Certent et cynis ululae, sit Tityrus Orpheus,
Orpheus in silvis, inter delphinas Arion.

Incipe Maenalius mecum, mea tibia, versus.
Omnia vel medium fiat mare. Vivite, silvae!
Praeceptis aerii specula de montis in undas
Deferar; extremum hoc munus morientis habeto.

Desine Maenalius, iam desine, tibia, versus.

Haec Damon; vos, quae responderit Alpheisiboeus,
Dicite, Pierides; non omnia possumus omnes.

49 at scr. et 50 del. Ribbeck 56 Orion M₁ 58 fiant s Philarg.
Donat. Ter. Andr. 695 (Ad. 790?) Prisc. GLK II 465, 29 post 58
versum excidisse putat G. Hermann

sit magis in natum saeva reperta parens Sedul. II 6 heu, noxia coniux!
noxia tu coniux magis an draco perfidus ille? perfidus ille draco, sed tu
quoque noxia coniux Anth. lat. 199, 96 es, coce, suavis homo; dulcis
sed tu quoque, pistor 253, 6 inprobe, dure puer, crudelis crimine matris
... Amor Ciris 133 sed malus ille puer 52 sqq. Theocr. I 132 νῶν
δ' ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι. . . ἃ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεῖσθαι κομάσαι,
πάντα δ' ἐνάλια γένοιτο, καὶ ἃ πέτος ὄχνας ἐνείκαι, . . καὶ τὰς κύνας
ῶλαφος ἔλκοι, κῆς δρέων τοὶ σκῶπες ἀγρόσι δρησάντο V 136 οὐ θεμιτόν
... ἐρίσσειν οὐτ' ἐποπας κύνοισι Dirae 4 ante lupos rapient haedi Otto
Sprichwörter p. 198 53 sq. Claud. I 250 mella ferant silvae . . sudent
inriguae spirantia balsama venae III 383 carm. min. XXV 123 Prud.
cath. III 158 55 Lucr. III 6 quid enim contendat hirundo cynis?
Paulin. Nol. XI 36 si confers fulicas cynis 58 Theocr. I 134 (ad v. 52)
Dirae 46 cinis omnia fiat 61 dicantur mea rura ferum mare Prop. II
16, 46 quae tibi fiat aqua Ov. m. I 292 omnia pontus erant (erat?)
59 Theocr. III 25 ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῖσθαι, ὥπερ τῶς θόνως σκοπιάζεται
Ὀλπις ὁ γριπεὺς, καίκα δὴ ποθάνω, τό γε μὰν τειν ἀδδ τέτυκται V 15
Callim. III 195 σχεδὸν ἤλατο πόντον πρηγόνος ἐξ ὑπάτοιο Ciris 302 pr.
aerii sp. de montis abissis Symm. or. II 22 montium speculas Cat.
LXIV 244 praecipitem sese scopulorum e vertice iecit LXVIII 57 aerii
... vertice montis Ov. m. XI 782 sq. Sil. V 309 e specula praeeptis
delatus opaca Iuvenc. III 406 praecipitemque maris sese iaculetur in
undas 60 Aen. IV 429 Theocr. III 27 (ad v. 59) XXIII 20 δῶρά
τοὶ ἤλθον λίσθια ταῦτα φέρων τὸν ἐμὸν βρόχον Ciris 267 extremum
h. m. m. habeto 61 Theocr. I 127; 131 etc. λήγετε βουκολικὰς,
Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' αἰοῖδας 62 Theocr. IX 14 οὕτως Δάφνης ἄεισεν
ἔμιν, οὕτως δὲ Μενάλκας Nemes. II 53 haec Idas calamis; tu quae
responderit Alcon versu, Phoebe, refer Anth. lat. 199, 58 conticuit
pistor; coepit cocus ordine fari 63 Iuv. IV 35 narrate, puellae
Pierides — VII 23 g. II 109 Lucil. fr. 218 Ma. (cfr. Macr. VI 1, 35)

Improbos
Cyrenensis
Kocher

49 puer ~~und~~ ^{an} ~~an~~ ^{von} Philag, ~~weder~~ ^{weder} ~~auf~~ ^{auf} ~~Saron~~ ^{Saron} ~~bezogen~~

53 Ele

54 Tamariske

55 Tityrus, ~~volucris~~ ^{volucris} ~~ruricus~~ ^{ruricus} (Linn.)

56 von der Wiese an laftigen Bergen - ~~her~~ ^{her} ~~theobromae~~

60 s.u. Sie in Subj ~~suspensionen~~

61. s.u.

63 Linn.: Superiora utrumque dicta sunt, sequentia non
nisi a minimis poterunt explari. ... Sine ita

debenus accipere, pastores hoc referre quod aliquando in Arcadia
audierunt: unde et superius ait: Incipe Maenalias etc.

Macrobius in II, 1, 35: es clamant aut lucilius:

Maiores erat natu, non omnia potuerunt omnes. Lat. Ennius

= Etia Ma vellet las hys et alia et ita parallel?

zu 68 omnia ~~et~~ ^{et} ~~medium~~ ^{medium} ~~fiat~~ ^{fiat} ~~mare~~

sterten; Künze

Abbild. Theobald II, 1-63 d. der Schlus. Es steht Pharmakutro

64-67 = Theodor 1-3 mit ungefähr 1 mm von ~~rotten~~

uttha = s. u.
65. es riechen machen

μαῖ νοι τὰ ἰσχυρά; φέρει, θλόνει etc.
masculin = bräutigam

marailen = kräftig

66 um den nützlichen Sinn des gelebten Ausdrucks 'Larve' zu verstehen

abzuwenden (a salute serviu). 64^o

68 = Th. 17 & u.

69 = Th. 10 series, then, Mond Cowant $\rightarrow$; Th. 15 Ki'he

41. ex. Lucil unten, Scovin macht mit Rock auf

Samme Bedeutung als Gerinnung aufmerkham

~~23 = Th. 18~~ f3 = Th. 43 kommt auch das Trp'is vor Th. 18 p. 5. 10. v.

24 Ciumm Faden

77 Bei Theodor kommt sie Theozeli's

79 = Theobald 26 v. u.

‘Effer aquam et molli cinge haec altaria vitta
Verbenasque adole pinguis et mascula tura,
Coniugis ut magicis sanos avertere sacris
Experiar sensus; nihil hic nisi carmina desunt.

65

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Carmina vel caelo possunt deducere lunam;
Carminibus Circe socios mutavit Ulixi;
Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.

V.i.

70

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Terna tibi haec primum triplici diversa colore
Licia circumdo terque haec altaria circum
Effigiem duco; numero deus impare gaudet.

75

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Necte tribus nodis ternos, Amarylli, colores;
Necte, Amarylli, modo et ‘Veneris’ dic ‘vincula necto’.

66 a! vertere Ribbeck 70 ulixis ς Schol. Bern. olyxis (Philarg.)
inscr. Pomp. CIL IV 1982 = *carm. ep.* 1785 73 primus P, triplice
M 74 hanc ς 76 del. G. Hermann

Lucr. I 166 (*ad* IV 39) Hieron. ep. LII 9, 3 adv. Pelag. I 23 non o.
p. o. Otto *Sprichwörter* p. 254 64 Theocr. XV 29 φέρει θάσσον
ὄδωρ II 2 στέφον τὰν κλέβαν φοινικέω οἶος αὐτῷ Stat. s. IV 8, 9
sertis altaria cingat Prop. III 6, 30 IV 6, 6 65 Hor. c. I 19, 14
verbenas, pueri, ponite turaque Seren. Samm. 160 Dracont. Rom. X
487 (Arnob. VII 28) mascula tura 66 Theocr. II 3 φίλον καταδήσασθαι
ἄνδρα Colum. X 341 Tuscis avertere sacris Augustin. de div. quaest.
ad Simpl. II 3, 3 magicis sacris 68 Theocr. II 17 λογέ, ἔλκε τὸ
τῆγον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα 69 Ov. m. VII 167 quid enim non
carmina possunt? — Aen. IV 489 Hor. epod. V 46 XVII 5; 78 Tib.
I 2, 43; 8, 19 *sgq.* (cantus . . e curru lunam deducere tentat) Prop.
I 1, 19 Ov. am. II 1, 23 carmina sanguineae deducunt cornua lunae *eqs.*
her. VI 85 cursu deducere lunam m. VII 207 XII 263 Petr. 129, 10;
134, 12, 8 lunae descendit imago carminibus deducta meis Luc. VI
499 Mart. IX 29, 9 lunam deducere rhombo Nemes. IV 70 Claud.
III 146 Dracont. laud. I 716 70 (= Carm. ep. 1785) Petr. 134, 12,
12 Phoebeia Circe carminibus magicis socios mutavit Ulixis 71 III 93
— Lucil. 575 Ma. Marsus colubras dirumpit cantu Ov. am. II 1, 25
ducitur Aen. II 515 VIII 285 Coripp. Ioh. VI 154 VIII 302 (produ-
cunt) altaria circum 75 Ciris 373 (*ad v.* 73) Ennod. ep. VII 22
scientes quia numero deus impare gaudet 78 Theocr. II 21 πάσσω
ἅμα καὶ λέγε τὰτα ‘τὰ Δέλιφιδος ὁστία πάσσω’ 62; 30 ῥόμβος ὁ
χάλκεος ἐς Ἀφροδίτας — VI 23 Iuvenc. III 737 thalamorum vincula
nectens Luc. II 670 innectere vincula

Walla

Zeus! Jove!
Jove!

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Limus ut hic duresscit et haec ut cera liquescit 80
Uno eodemque igni, sic nostro Daphnis amore.
Sparge molam et fragilis incende bitumine laurus.
Daphnis me malus urit, ego hanc in Daphnide laurum.

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Talis amor Daphnim, qualis cum fessa iuvenum 85
Per nemora atque altos quaerendo bocula lucos
Propter aquae rivom viridi procumbit in ulva
Perdita nec serae meminit decedere nocti;
Talis amor teneat, nec sit mihi cura mederi.

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim. 90
Has olim exuvias mihi perfidus ille reliquit,
Pignora cara sui, quae nunc ego limine in ipso,
Terra, tibi mando; debent haec pignora Daphnim.

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.
Has herbas atque haec Ponto mihi lecta venena 95

82 lauros *P*₂ 87 concumbit *P*₁ 95—100 post 104 pos. in
G. Hermann

80 Theocr. II 28 ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω, ὡς
τάκοιθ' ὅπ' ἔρωτος ὁ Μόνδιος ἀντίκα Δέλφει Lucr. VI 965 cera liquefit
Hieron. ep. CXX 10, 12 liquatur enim cera et induratur lutum Augustin.
ep. 140, 36 velut cera liquecat 82 sq. Theocr. II 18 ἄλφειτα (schol.
εἰώθασιν αἱ φαρμακίδες κεχρησθαι ἀλεύροις) . . ἐπίπασσε 33 νῦν θυσῶ
τὰ πίτυρα Hor. epod. V 81 amore sic meo flagres uti bitumen atris
ignibus — Theocr. II 23 Δέλφει ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
αἰδῶ· χῶς αὐτα λακσεῖ μέγα καππορίσασα Nemes. IV 65 incendens
vivo crepitantes sulphure lauros 85 sqq. Theocr. II 48 ἵππομανές . .
τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι καὶ πῶλοι μαίνονται ἂν ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι· ὡς καὶ
Δέλφιν ἴδοιμι Lucr. II 355 at mater viridis saltus orbatā peragrans . .
omnia convisens oculis loca, si queat usquam conspiciere amissum fetum
eqs. Stat. Th. VI 171 sqq. Anth. lat. 732, 3 per prata iuvenum
mentem perdita quaeritat 87 Lucr. II 29 V 1392 prostrati in gramine
molli propter aquae rivum Culex 390 rivum propter aquae viridi sub
fronde Hor. c. III 16, 29 purae rivus aquae — Auson. ep. XX 15
p. 257 P. viridesque per ulvas 88 = Varius fr. 4, 6 B. (Macr. VI 2,
20) — g. III 467 89 Carm. ep. 748, 12 tantus amor tenuit —
Cyprian. Gall. Gen. 1279 dum cura medendi est 91 sqq. Theocr. II
53 τοῦτ' ἀπὸ τῆς γλαίνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφει, ὡγὼ νῦν τίλλοισα
κατ' ἀγρίῳ ἐν παρὶ βαίλῳ 59 τὰ θρόνα ταῦτ' ὑπόμαζον τὰς τήνω
φλιάς καθ' ὑπέρτερον — Aen. IV 495 Val. III 143 has precor exuvias
92 Ov. tr. I 3, 60 pignora cara meis Claud. I 143 p. c. Probi Prud.
ham. 725 Paulin. Nol. XXV 226 95 sq. Theocr. II 14 Ἐκάτα . .
ἄμυν ὑπάδει φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερσεῖονα μήτε τι Κίρκας μήτε τι
Μηδείας 161 τοῖα οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν Ἀσσυρίῳ,
δέσποινα, παρὰ ξεινοῖο μαθοῖσα Hor. epod. V 21 herbasque, quas
Iolcos atque Hiberia mittit venenorum ferax

Rand

Scal. Rem. unam ex ligas, alteram ex lito, Tetram ex cera
(der eine ward aus Quecksilber) ?

79/50 - Th. 5/29. s. u.

80 Se de limo fact, Daphniem de cera (Daniel)

82 mola = ~~Th. II, 18~~ Th. II, 18 2^{te} 1872a 6^{te} 1866, Götting

83 = Th. II, 23 s. u. in = 6^{te}

84 = qualis ambr est um ..

86: Bild von suchender Kuh ist aus Lucret; dadurch
erregt der Gedanke von den lustvollen Töchten 86-81

88 perdita aune ^{erit} propter aquae ridum = Lucret II, 30
[8^{te} Mar. II, 2, 20 aus Varro.]

es deutet nicht daran, der tiefen Nacht auszuweichen

91 exuviae = Kleider = Th. 53 s. u.

93 sie schulden mir den Daphnis

93 bei Th. 161 hat sie 4 von einem argyrenen Gastfreund
gelernt

99 fonges encantare

101 Parallel Thesca. XXIV, § 3 s. u. Die vorhandene
Kiste nun weggeräumt werden. Das was die Daphnis töter,
als gerade nach zu rechter Zeit Daphnis gemeldet wird

* Vallen: 2 Viren an Amagyllis, Cousun 3. R. obek nur bis
ciris yre 106 fene = wegstreichen

ie zuschreibung an die Mayd sehen Daniel o Bern.
(Daniel kor. ab alia dici debet)

107 Dage. Gelungene Parallele Th. II, 35. s. u.

x In Thesca ledeten antiken Erklärer die Unmöglichkeit
der Dreierin (Theobritscholien); zu Remerung vollen
das eingenischen (Bethe)

Ipse dedit Moeris (nascuntur plurima Ponto);
His ego saepe lupum fieri et se condere silvis
Moerim, saepe animas imis excire sepulcris
Atque satas alio vidi traducere messis.

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.¹⁰⁰
Fer cineres, Amarylli, foras rivoque fluenti
Transque caput iace nec respexeris. His ego Daphnim
Adgrediar; nihil ille deos, nil carmina curat.

Ducite ab urbe domum, mea carmina, ducite Daphnim.¹⁰⁵
Aspice: corripuit tremulis altaria flammis
Sponte sua, dum ferre moror, cinis ipse. Bonum sit.
Nescio quid certe est, et Hylas in limine latrat.
Credimus? an qui amant, ipsi sibi somnia fingunt?

Parcite, ab urbe venit, iam parcite, carmina, Daphnis.

¹⁰⁵ sq. — ipse Amaryllidi tribuit Vahlen, cfr. Serv. plen. et
Schol. Bern. ¹⁰⁸, ¹⁰⁷ Haupt Hylas vulgo ¹⁰⁸ omnia M,
¹⁰⁹ iam carmina parcite Daphni M

⁹⁸ Ov. m. VII 205 iubeo . . manesque exire sepulcris Tib. I 2,
45 cantu finditque solum manesque sepulcris elicit Ov. am. I 8, 17
rem. 253 ⁹⁹ Tib. I 8, 19 cantus vicinis fruges tradit ab agris Ov.
rem. 255 Nemes. IV 70 cantavit . . quo migrant sata ¹⁰¹ sq. Theocr.
XXIV 93 ἤρι δὲ συλλέξασα κόνιν πορὸς ἀμφιπόλων τις ῥιψάτω εἰς μάλα
πάσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα βωγῶδας εἰς πέτρας ὑπερούρτον, αἶψά δὲ
νέσσθαι ἄστρεπτος Nemes. IV 64 cineresque aversa effudit in amnem
Claud. XXVIII 329 trans caput aversis manibus iaculatur Ov. f.
V 439 VI 164 Marc. Emp. I 54 — Coripp. Ioh. (IV 289) VII 338
rivoque fluenti ¹⁰³ II 6 III 61 ¹⁰⁵ Theocr. II 25 (δάφνη) ἔξα-
πίνας ἔφθῃ — Lucr. IV 404 (V 697) tremulis . . ignibus Cic. Arat.
XXIII 3 B. tremulam . . flammam Ov. m. V 103 amplexo tremulis
altaria palmis Tib. IV 6, 17 Manil. I 20 Sil. I 543 III 29 Stat.
Th. X 55 Paulin. Nol. VI 38 altaria flamm(is) ¹⁰⁷ III 103
Cat. LXXX 5 nescio quid certe est Ov. her. XII 212 Paulin. Nol.
XXXII 119 nescio quid certe Hor. s. I 9, 67 certe nescio quid 2
Tib. I 5, 75 Ov. m. XI 716 XII 616 Val. VII 60 Stat. Ach. I 147
Anth. lat. 321, 5; 715, 11 Ennod. c. I 8, 23 sq. nescio quid — Theocr.
II 35 τὰ κόνες ἄμυν ἀνὰ πόλιν ἄρδοντα ¹⁰⁸ Syrus 16 amans quod
suspiciatur, vigilans somniat Lucr. I 104 fingere possunt somnia Auson.
ep. XXVII 132 p. 282 P. credimus an qui a. i. s. s. f.? Claud. XVIII
172 fingere somnia possunt Coripp. Iust. I 57 credas somnia fingi III
324 nova somnia fingis?